

ตำรวจเรียกให้เป่าแอลกอฮอล์

กรณีมีคำพิพากษาที่ ๔๑๑/๒๕๖๕ วินิจฉัยว่าการที่จำเลยไม่ยอมทดสอบว่าเมาสุราหรือไม่ตามคำสั่งของพนักงานสอบสวนที่สั่งตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดอันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๔๒ วรรคสอง ความว่าในกรณีเจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นว่า ผู้ขับขี่ฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ (๑) หรือ (๒) ให้เจ้าพนักงานจราจร พนักงานสอบสวนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งให้มีการทดสอบผู้ขับขี่ดังกล่าวว่าหย่อนความสามารถในอันจะขับหรือเมาสุราหรือของเมาอย่างอื่นหรือไม่ ซึ่งหากฝ่าฝืนบทบัญญัตินี้จะมีส่วนที่ว่าด้วยบทกำหนดโทษในมาตรา ๑๕๔ (๓) โดยระวางโทษปรับครั้งละไม่เกินหนึ่งพันบาท จึงเห็นได้ว่าการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเช่นนี้พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ กำหนดโทษไว้โดยเฉพาะแล้ว กรณีจึงไม่เป็นเรื่องไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานตามความหมายของมาตรา ๓๖๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งกำหนดว่าผู้ใดทราบคำสั่งของเจ้าพนักงานซึ่งสั่งการตามอำนาจที่มีกฎหมายให้ไว้ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งนั้นโดยไม่มีเหตุหรือข้อแก้ตัวอันสมควร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบวัน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ในกรณีนี้เนื่องจากว่ามีการนำกฎหมายมาใช้บังคับไม่ถูกต้อง ศาลฎีกาจึงวินิจฉัยว่าไม่นำกฎหมายอาญามาใช้บังคับ แต่ให้นำพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ มาใช้บังคับ ซึ่งในกรณีที่จำเลยไม่ยอมทดสอบว่าเมาสุราหรือไม่ เจ้าพนักงานจราจรมีอำนาจกักตัวผู้นั้นไว้ดำเนินการทดสอบได้ภายในระยะเวลาเท่าที่จำเป็น ซึ่งหากมีพฤติการณ์อันควรเชื่อว่าผู้ขับขี่ได้ขับรถในขณะที่เมาสุราและผู้นั้นยังไม่ยอมให้ทดสอบโดยไม่มีเหตุอันสมควร ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าผู้นั้นกระทำการโดยฝ่าฝืนมาตรา ๔๓ (๒) คือขับขี่ในขณะที่เมาสุรา และพนักงานจราจรมีอำนาจดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมให้ได้ความว่าจำเลยได้ขับรถในขณะที่เมาสุราหรือไม่ ซึ่งหากพบข้อเท็จจริงว่าจำเลยมีพฤติการณ์เมาสุราแล้วขับขี่รถยนต์ อาจต้องรับโทษตามมาตรามาตรา ๑๖๐ ตรี แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวคือต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับตั้งแต่ห้าพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้ศาลสั่งพักใช้ใบอนุญาตขับขี่ของผู้นั้นมีกำหนดไม่น้อยกว่าหกเดือน หรือเพิกถอนใบอนุญาตขับขี่